

dat ondergaat de moderne lezer als een nadeel – vaak breedvoerige milieubeschrijvingen.

In zijn tegenover elkaar stellen van kunst en hartstocht aan de ene kant met hiertegenover de moraal van de bourgeoisie toont Robbers zich een typische vertegenwoordiger van zijn generatie. Hij toont hierin een opvallende objectiviteit, waardoor zijn portretten nergens de indruk maken vertekend te zijn. Robbers voelde sympathie voor het milieu dat hij beschreef, al zag hij duidelijk de donkere kanten, want hij was insider. Zijn figuren zijn in al hun beperktheid levende mensen en hun tragiek is nooit troosteloos.

Robbers' eerste grote roman was *De roman van Bernard Bandt* (1897), de nog niet uitgebalanceerde geschiedenis van een rijke burgerjongen en zijn grote liefde. Het is opmerkelijk dat de jonge romanschrijver in staat was tot aan het einde van het boek het verhaal gespannen te houden.

Veel succes had hij met de snel populair geworden roman *De bruidstijd van Annie de Boogh* (1901), waarin de hierboven genoemde tegenstelling kunst en burgerdom, hier kunstenaar en zakenman, duidelijk aan de orde komt. De figuur van Annie de Boogh, die in de tijd tussen ondertrouw en huwelijksdag van de broer van haar aanstaande man gaat houden, is goed uit de verf gekomen en met veel liefde en begrip getekend. Bijna alle vrouwenfiguren in het werk van Robbers zijn in hun liefde sympathieke figuren die bij de lezers sterk aanspreken.

Na de bundel schetsen *Van stilte en stemming* (1905) toonde Robbers zijn volle kracht met *De Roman van een gezin*, een familieroman in twee delen (*De gelukkige familie*, 1909 en *Eén voor Eén*, 1910), waarin hij de maatschappelijke conflicten, ontstaan door de sociale kwestie, in het burgerlijk gezinsleven beschrijft. Robbers heeft in deze roman het bankroet van de burgermoraal beschreven en heeft hiermee, zeker door de goede compositie, een van de beste werken in dit genre geleverd.

Hélène Servaes, de roman die in 1914 verscheen, beschrijft het leven van een jonge vrouw die aan haar liefde ten onder gaat; een boek dat door verschillende critici zeer gunstig werd ontvangen. Hoewel de tragiek in de geschiedenis van Hélène Servaes overduidelijk is, triomfeert de liefde en de liefde is hier essentieel. Alleen een evenwichtig en meelevend mens als Robbers kon zo'n roman op papier brengen.

De trilogie *Een mannenleven* bestaande uit de delen *Sint Elmsvuur* (1919), *Op hooge golven* (1924) en *De thuisreis* (1927) houdt zich weer bezig met de tegenstelling kunst en maatschappij, schoonheid en moraal. Deze roman-serie heeft een autobiografische achtergrond; de hoofdpersoon is als Robbers zelf zowel schrijver als uitgever. In 1933 verscheen nog de roman *Redding*.

Herman Robbers heeft als romanschrijver succes gehad; zijn boeken